

[Jeppesen-Drusebjerg.]

har nydt godt af Henstandsloven, men ikke faaet konverteret deres Laan, ud over Vanskelighederne. Men jeg er i højeste Grad uenig med de to ærede Talere fra Venstre og Det konservative Folkeparti, som udtalte, at det var Regeringen, der var Skyld i, at der ikke kom noget ud af Konverteringssagen. Den ærede Ordfører for Venstre udtalte, at Regeringen havde manglet Evne til at bøje Viljerne sammen. Men Grunden kunde jo ogsaa være den, at man har manglet Vilje til at være med til at faa Sagen gennemført. I hvert Fald nærer jeg ikke mindste Tvivl om, at hvis dette høje Ting for et Aar siden havde ophørt at leve, saa havde Konverteringssagen været gennemført i Dag. Men man ser naturligvis med de Øjne, man har, og jeg kan meget vel forstaa, at de to ærede Ordførere for de to Oppositionspartier helst vil se Sagen paa en anden Maade.

Med Hensyn til den Tale, som Venstres Ordfører holdt her i Dag, maa det indrømmes, at de Toner, der lød, var adskilligt blidere, adskilligt mere afdæmpede end de tilsvarende, som lød fra Venstres Ordfører i det andet høje Ting. Det maa vel forstaaes saaledes, at der i højere Grad fra Venstres Side i dette Ting er Vilje til at faa noget ad af Sagen, det, der kan faas ud af den, som den nu foreligger. Men Mangel paa Betænkeligheder over for Forslagets Enkeltheder var der jo ikke, og jeg beklager i allerhøjeste Grad, at det ærede Medlem stillede sig saa undersøgende over for Spørgsmaalet om de konjunkturbestemte Afgifter, som der ifølge dette Lovforslag er en Mulighed for at faa gennemført. Det ærede Medlem udtalte, at han vilde have en dybtgaaende Undersøgelse af dette Spørgsmaal, og jeg ved af Erfaring — jeg har jo siddet adskillige Aar i dette høje Ting —, at „dybtgaaende“ ikke plejer at betyde en alt for hurtig Behandling. Det haster imidlertid med at faa Sagen gennemført, fordi de Mennesker, som der er Tale om at hjælpe paa denne Maade, venter og har ventet længe, og jo mere dybtgaaende en Undersøgelse der skal foretages, jo længere vil det vare, før den Hjælp kan blive ydet dem, som de venter paa. Det er jo i øvrigt ikke noget helt nyt og uprøvet, vi her staar over for; vi har i vor Landbolovgivning allerede indført — ganske vist under en noget anden Form — en Afgift, der falder og stiger med Konjunkturerne, idet Statshusmændene, hvis de selv ønsker det, har Adgang til at svare deres Afgifter under denne Form. Jeg indrømmer, at dette ikke er ganske

det samme, men helt nyt og uprøvet er denne Fremgangsmaade altsaa ikke, og Venstre har selv stemt for den for Statshusmændenes Vedkommende.

Hvad angaar de foreslaaede Dækningsregler, har de i alt Fald den gode Egenskab, at de lægger Byrden paa Skuldre, som kan bære den uden at lide noget synderligt derved. Jeg kan derfor hilse disse Dækningsregler med Tilfredshed, og jeg er ikke helt sikker paa, om ikke den ærede Ordfører for Venstre (Hauch) ser paa dem paa samme Maade. Han udtalte nemlig ikke nogen principiel Modstand mod disse Dækningsregler, hvad den ærede Ordfører for Det konservative Folkeparti (Lange) gjorde. Jeg vil derfor gerne spørge det ærede Medlem, som mente, at man egentlig godt kunde vente med denne Side af Sagen, indtil Lovforslagets øvrige Bestemmelser var vedtaget, om hans Udtalelser skal forstaaes derhen, at han principielt ikke er imod Dækningsregler af denne Art. Det forekommer mig i øvrigt, at det Standpunkt, det ærede Medlem her indtog, var det modsatte af det, som hans Parti ellers indtager. Man plejer jo ellers fra den Side, naar et Lovforslag ikke prompte efterfølges af en Dækningslov, at klage derover og spørge — og med god Grund —, hvorfor Pengene skal komme. Det forekommer mig, at den ærede Ordfører for Venstre i hvert Fald godt kunde løfte Sløret en lille Smule for, hvorledes han tænker sig denne Side af Sagen løst.

Efter de Udtalelser, som den ærede konservative Ordfører (Lange) fremsatte, er der vel ikke meget godt at vente i Retning af Lovforslagets Gennemførelse fra den Side. Man hørte stadig disse Ord: det gør man ikke, og det kan man ikke. Og for de fleste Paragraffers Vedkommende var det en Dødsdom, det ærede Medlem udtalte. Men naar det ærede Medlem nu samtidig udtaler sin stærke Sympati for det danske Landbrug, saa burde det ærede Medlem nævne lidt om, hvad han og hans Parti tænker sig sat i Stedet for det her foreslaaede — det hørte vi ikke noget om. Det er jo muligt, at det er Det konservative Partis Opgave i Tiden fremefter at kritisere alt det sønder og sammen, som fremkommer fra anden Side. Det er selvfølgelig en Politik, man har Lov til at føre, men derved løser man ikke noget af de store Samfundsproblemer, som ligger for i Øjeblikket, og da navnlig ikke Landbrugets Gældsforhold; man skaffer ikke derved Landbruget Mulighed for at kunne klare sig i de kommende sikkert meget vanskelige Aar. Og deri er jeg ganske enig med den ærede Ordfører for Venstre, at det